

Isten szíven megpihenve

N. Zinzendorf – Thaly L.

Herrnhag, 1735

1. Is - ten szí - vén meg - pi - hen - ve
Hi - tünk kar - ja úgy ö - lel - je

F B C

F B C^{sus4} C F

Forr - jon szí - vünk egy - be hát,
É - des Meg - vál - tón - kat át!

C C/e G

Ő fe - jünk, mi né - ki tag - ja,

C B C

Ő a fény, mi szí - ne - i,

F B C

Mi cse - lé - dek, ő a gaz - da,

F B C F

Ő mi - énk, ö - vé - i mi.

2. Szeretben összeforrvá, Egy közös test tagjai, Tudjuk egymásért harcolva, Ha kell, vérünk ontani. Úgy szerette földi nyáját S halt meg értünk jó Urunk; Fájna néki, látva minket, Hogy szeretni nem tudunk.

3. Nevelj minket egységre, Mint Atyáddal egy te vagy, Míg eggyé lesz benned végre Minden szív az ég alatt; Míg Szentlelked tiszta fénye Lesz csak fényünk és napunk, S a világ meglátja végre, Hogy tanítványid vagyunk.